

**DECIZIA Nr.984
din 8 iulie 2010**

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor
art.7 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.168/2001
privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate
creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de
nutrețuri combinate dezafectate, și a celor ale art.10 din Hotărârea
Guvernului nr.216/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare
a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.168/2001**

Augustin Zegrean	-președinte
Acsinte Gaspar	-judecător
Petre Lăzăroiu	-judecător
Mircea Ștefan Minea	-judecător
Iulia Antoanella Motoc	-judecător
Ion Predescu	-judecător
Pușkás Valentin Zoltán	-judecător
Tudorel Toader	-judecător
Simona Ricu	-procuror
Ingrid Alina Tudora	-magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.7 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate, și a celor ale art.10 din Hotărârea de Guvern nr.216/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.168/2001, excepție ridicată de comuna Lăcusteni, prin Primar, și Consiliul Local al Comunei Lăcusteni în Dosarul nr.548/185/2008 al Judecătoriei Bălcești.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.7 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.168/2001. În acest sens, arată că reglementarea criticată, prin privirea proprietarului de dreptul de dispoziție asupra bunului, contravine normelor constituționale ale art.44 alin.(1) și (3) și celor ale art.136 alin.(5).

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.10 din Hotărârea de Guvern nr.216/2002, având în vedere art.29 alin.(1) din Legea nr.47/1992, pune concluzii de respingere ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 548/185/2008, **Judecătoria Bălcești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.7 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrijirii și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate, și a celor ale art.10 din Hotărârea de Guvern nr.216/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.168/2001**, excepție ridicată de Comuna Lăcusteni, prin Primar, și Consiliul Local al comunei Lăcusteni într-o cauză având ca obiect răspundere contractuală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că, potrivit prevederilor art.7 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.168/2001, ar fi obligați să vândă bunurile ce au făcut obiect al contractului de atribuire în folosință gratuită, încheiat în temeiul actului normativ mai sus menționat, către persoana cu care a fost încheiat acest contract. Din acest motiv,

apreciază că nu își pot exercita liber atributul dispoziției asupra bunurilor proprietate privată, ceea ce aduce atingere principiilor constituționale ale garantării proprietății private și al inviolabilității acesteia.

Judecătoria Bălcești apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât aspectele invocate de autorii excepției vizează interpretarea personală pe care aceștia o dau textelor de lege criticate.

Potrivit prevederilor art.30 alin.(1) din Legea nr.47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.d) din Constituție, ale art.1 alin.(2), ale art.2, art.3, art.10 și art.29 din Legea nr.47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art.7 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.823 din 20 decembrie 2001, și prevederile art.10 din Hotărârea de Guvern nr.216/2002 pentru aprobarea

Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.168/2001, hotărâre publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.178 din 14 martie 2002.

Ulterior sesizării Curții Constituționale, prevederile art.7 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.168/2001 au fost modificate prin articolul unic punctul 1 din Legea nr.23/2010 pentru modificarea și completarea art.7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.143 din 4 martie 2010, având următorul conținut:

“La expirarea termenului de maximum 5 ani prevăzut în contractul de atribuire în folosință gratuită, fabrica de nutrețuri combinate, construcția zootehnică, terenul de sub acestea și incintele aferente se vând persoanelor prevăzute la art.2 lit.c), care le-au avut în folosință gratuită, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, la un preț echivalent cu 10% din valoarea contabilă a acestora la momentul atribuirii în folosință gratuită, stabilită potrivit normelor metodologice.”;

Autorii excepției susțin că textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art.44 alin.(1) și (3) referitoare la dreptul de proprietate privată și art.136 alin.(5) potrivit cărora proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.

1. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra prevederilor art.7 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.168/2001, înainte de modificarea acestora, instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr.1298 din 13 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.788 din 19 noiembrie 2009, Decizia nr.838 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr.573 din 29 iulie 2008, sau prin Decizia nr.817 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.574 din 30 iulie 2008.

Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că textul de lege criticat instituia posibilitatea consiliilor locale de a opta, la expirarea termenului prevăzut în contractul de atribuire în folosință gratuită sau după efectuarea investițiilor prevăzute în acest contract, pentru vânzarea bunurilor aflate în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale către asociațiile de crescători de animale, cu sau fără personalitate juridică, sau către crescătorii de animale, persoane fizice ori juridice. Astfel, Curtea a constatat că prevederile legale criticate, în acea formă, nu îngrădeau prerogativa dispoziției dreptului de proprietate, înstrăinarea bunurilor fiind subsecventă manifestării neechivoce a intenției titularului dreptului de a le vinde.

În prezent, însă, ca urmare a modificării textului de lege criticat, Curtea constată că legiuitorul privează proprietarul, în speță consiliul local, de dreptul de dispoziție asupra bunului, instituind astfel, pentru unitățile administrativ-teritoriale, obligația de a înstrăina, către persoanele prevăzute la art.2 lit.c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.168/2001, imobilele pe care acestea le-au avut în folosință gratuită, respectiv „fabrica de nutrețuri combinate, construcția zootehnică, terenul de sub acestea și incintele aferente”, la un preț echivalent cu 10% din valoarea contabilă a acestora la momentul atribuirii în folosință gratuită, stabilită potrivit normelor metodologice.

Curtea reține că situații asemănătoare au mai fost supuse analizei Curții Constituționale cu prilejul soluționării excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, sau a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.3 alin.(2) și art.4 alin.(1) teza întâi din Legea nr.90/2003 privind vânzarea spațiilor

aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice.

Astfel, prin Decizia nr.870/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.701 din 17 octombrie 2007, și Decizia nr.570/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.430 din 28 iunie 2010, Curtea a statuat că, „prin înlăturarea posibilității autorităților publice locale de a dispune în mod liber de bunurile aflate în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale, în sensul de a opta sau nu pentru vânzarea acestora, se încalcă în mod vădit dreptul unităților administrativ-teritoriale de exercitare a prerogativei dispoziției, ca atribut ce ține de esența dreptului de proprietate”.

Ca urmare, prin aceste decizii, Curtea a constatat că a fost adusă atingere dispozițiilor constituționale cuprinse în art.44 alin.(1) și (3), precum și dispozițiilor art.1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pentru identitate de rațiuni, cele statuate în deciziile mai sus amintite sunt valabile și în prezenta cauză și, astfel, Curtea constată că prevederile art.7 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.168/2001 sunt neconstituționale.

2. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.10 din Hotărârea Guvernului nr.216/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.168/2001, aceasta este inadmisibilă, deoarece, potrivit prevederilor art.146 lit.d) din Constituție și art.29 alin.(1) din Legea nr.47/1992, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare*”, astfel încât o hotărâre a Guvernului nu poate forma obiectul controlului de constituționalitate.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

Decide:

1. Admite excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.7 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.168/2001 privind punerea în valoare a construcțiilor zootehnice dezafectate, destinate creșterii, îngrășării și exploatării animalelor, precum și a fabricilor de nutrețuri combinate dezafectate, excepție ridicată de Comuna Lăcusteni, prin Primar, și Consiliul Local al comunei Lăcusteni, în Dosarul nr.548/185/2008 al Judecătoriei Bălcești.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.10 din Hotărârea de Guvern nr.216/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.168/2001, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2010.